

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția. Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmonde — și timbru de 30 cr
pentru fiecare publicare.

Sibiu, în 15 Februarie, 1888.

Certele, ce se escu la granițe între locitorii imperiului austro-ungar și între cei din regatul vecin român deveniseră atât de dese, încât diaristica avea o rubrică permanentă pentru astfel de comunicate. Nici guvernului român și nici celui austro-ungar nu putea să fie un lucru indiferent, dacă cetățenii unui sau celuilalt stat vecin se ciocnau mereu între sine și dacă îci coala partea mai puțin tare să intorcea cu capetele ciur, cu oasele sdrobite de gendarmi ori dorobanți, și de aceea numai părintesce a lucrat, când s-a pus la cale regularea granițelor prin o comisiune mică, din plenipotenția ambelor state, care comisiune anul trecut a terminat fatigioasele lucrări, din cari au rezultat, că statul român de bună seamă pentru că era în drept a câștigat câteva sute de hectare de pămînt și a cedat alte câteva hectare, unde dreptatea a fost pe partea statului nostru austro-ungar.

Mai sunt și au mai rămas și acum unele punte de cearță, unde nici români nici plenipotenția noastră austro-ungari nu puteau dovedi cu mape și alte documente autentice, că în realitate al cui este teritoriul, dar aceste puține puncte nu puteau să împedească, ca elaboratul lucrat de comisiunea mică să se primească de ambele state, remânând apoi, ca pentru punctele de cearță să producă ulterior dovedi una sau altă parte despre îndreptățirea la teritoriul de cearță. Ungaria nu a fost din capul locului mulțumită cu comisiunea mică și cu lucrările ei, deși președințele aceleia a fost un bărbat de încredere al guvernului nostru, în persoana domnului comite suprem al Hunedoarei Georgiu Pogány și nemulțamirea Ungariei a isvorit de acolo, pentru că comisiunea nu avea să reguleze cestiuni de pricina între Ungaria și România, ci între cea stață și imperiul austro-ungar.

Nu putem scăi că la stârnița guvernului român să se fi întîmplat ca comisiunea să poarte acest nume, sau că doar fiindcă erau de regulat și granițele între Bucovina și Moldova să lucra și compus de aşa comisiunea, destul, că șovinii maghiari nu învinovătesc pentru pretinsa neîndrepățire a lor pe cei ce conduc oficial afacerilor externe ale imperiului, ci directe pe români, orându-i cu multe epite puțin măgulitoare.

Furia diarelor opoziționale să descărcat asupra românilor mai cu seamă atunci, când s-a publicat rezultatul lucrării din cari s-a văzut o perdere de un teritoriu însemnat pentru imperiul nostru și ea să potentează acum, când în lucrările comisiunii

micșe locurile de la graniță poartă nomenclatură românească. Gravaminele acestei diaristice sunt de tot fără temeu și tradează sau o ignoranță necualificabilă, sau o dușmanie de moarte contra limbii române. Bine, cum să se numească în elaborat un loc căruia și ungurul și românul i dice de sute și mii de ani „Piatra albă”, „Vîrful lui Petru”, „Fundătura”, „Între Cibin”, „Brăesci”, „Stefesci”, „Foltesci”, „Cristesci” și ca să fim și mai drepti ungurii nici nă prea umblă pe ele, afară de căte un finanț sau gendarm în timpii din urmă, și cari nume și au rădăcina lor în numele la o multime de familii române locuitoare la granițe, cum e Bratu, Foltea, Steflea, Cristea etc.

Bărbății din comisiune nu puteau decât să se conformeze documentelor vechi lucrate în limba latină și să se convingă, că toate au păstrat numirile române așa cum le au avut sute de ani și cum trebuie să le aibă și adă. Acă nu merge schimbarea numelor cu 50 cruceri și de aceea nici bărbății plenipotențiați ai Ungariei nu puteau decât să accepte numirile române, așa după cum sunt păstrate în limba poporului până adă și după cum sunt în documentele vechi.

Înțelegem noi foarte bine nemulțamirea, ce să nasce din nomenclatura românească a locurilor, care tradează, că atunci când s-au botezat acele locuri, nu au fost alte neamuri pe aici de căt români și dacă noi nu am avea nici un alt document despre aceia că suntem cei mai vechi moșteni ai acestui pămînt, și atunci ar veni munții, riurile, drumurile și apele să o spună verde în față tuturor falsificatorilor de Istorie și de Geografie, fie ei chiar și celebrități ca Hunfalvy.

Revista politică.

Se vorbia cu multă stăruință, cum că cestiunea bulgară se va rezolva pe cale diplomatică și tare se acentua, că la starea legitimă, ce va fi să se introducă în Bulgaria, Rusia nu va coopera cu puterea armată.

Istoricul unui răsboiu pare însă inevitabilă, judecând după pregătirile răsboinice, ce se fac mai ales în Rusia și despre cari se vorbesc în toate părțile. Un consiliu de răsboiu, ținut sub președinția țarului a rezolvat chiar și cestiunea supremă comandă peste armatele rusești, în casă, când răsboiul în adever ar începe. Fratele țarului, marele duce Vladimir va lua comanda supremă, care va avea de adjutanț pe generalul Gurcko, șeful sta-

tului major. Tot cu aceasta ocazie se anunță, că generalul Gurcko a și primit comanda supremă peste corpurile de observație dela graniță austriacă. Pe lângă drumul de fer, ce duce dela Odessa la Kiew se construiesc barace pentru adăpostirea trupelor; ear din Rusia meridională se cumpără mari cantități de cereale pe seama armatei. Scirile din Lemberg împărtășesc, că o divisie de infanterie, ce se află la Stawropol se va disloca la granița Galicii ostice și anume în ținutul Proscurowului. Dia-riul „Nowa Reforma” afă, că guvernul a dat trei decenii de milioane de ruble pentru scopuri militare la Varșovia și Szkiernewice.

Pe de altă parte însă pe lângă aceste ilustrări nu putem trece cu vederea declarațiunile foilor germane. Ele susțin, că este greșită aserțiunea, că proponerile rusești ar trebui să fie sprijinite de toate puterile, pentru a fi acceptate de Poarta. Aceasta are deja drept de suseranitate asupra Bulgariei și astfel ea este chemată în prima linie a caracteris- ca ilegală, starea de lucruri, ce domnește adă în principat. Tocmai din aceasta cauză ea n'are trebuință de consumționul unei alte puteri și cu atât mai puțin de consumționul tuturor puterilor. E destul ca o putere și mai ales Rusia să proponă Portii, ca să restabilească starea de lucruri în Bulgaria și sultanul nu va putea să refuse. Germania de altfel menținând dispozițiunile tractatului dela 1878, fără a luce în seamă violările, ce s'au făcut la 1885, este cu totul dispusă să se asocieze la propunerile Rusiei.

Scirile din Londra împărtășesc, că la Petersburg oamenii voesc să caute un modus vivendi cu Anglia, prin care să o oblige pe aceasta, ca să rămână neutrală în casul unui răsboiu. Diariul „Morning Post” i se scrie din Petersburg: E greșită părerea acelora, cari se însearcă a micșora poziția Angliei în Europa și cred, cum că ea nu poate lucra, ca o putere mare. Vor fi însă surprinși afănd, că după cum se judecă în Rusia, dela Marea Britanie depinde pacea sau răsboiul. În Rusia se crede că, cu ajutorul Franciei o luptă începută în contra celor trei puteri centrale ar fi un duel nesigur, dacă în partea adversarilor sără și Anglia, deoarece pe deosebit Germania se va putea servi de flota engleză, ca să atace Petersburgul, de altă parte o flotă engleză protegând coastele Italiei, aceasta va putea măna în luptă 500,000 oameni. De aceea un „modus vivendi” cu Marea-Britanie este o gravă condiție mai înainte de ce s'ar nasce răsboiul.

FOITĂ.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare din Nr. 117, 1887.)

9. O normă stolară din anul 1794.

Norma adecă rânduiala veniturilor patrahirului, care s'au hotărît prin milostivul crăiesc rescriptum, adecă poruncă împărătească, ce s'au dat în 23 dile a lui Septembrie, anul 1794 pentru lăcitorii neuniti de legea grecească, fie cătane, fie provincialiște, și pentru popii lor.

Pentru cununie fără deschilinire a căsătoriei cei dintâi, de a doua, sau de a treia, tocma și într'o întîmplare ca aceea, când văduva să mărită după holtei tineri, sau văduvoi și logodesc lui și fețioră, peste tot să se plătească 30 crei.

Pentru îngropăciunea pruncului, până când iasă de șapte ani împreună cu blagoslovirea apii 24 crei.

Pentru îngropăciunea fetii, ce au trecut de șapte ani în sus, fie sau bărbat, sau femeie de va fi mai cu avere 2 fl. nem.

De va fi de mijloc 1 fl. nem.

De va fi mai săracă 30 crei.

Ea delă ceia ce sunt de tot săraci, nimică plată să nu se ia, ei în dar să se îngroape; și despre aceasta magistratușurile locurilor, și mai mare

peste legioane, și peste regimenturi acurat să ia seamă.

Acestea slușbe sfinte, care acumă vor veni înainte nime altul va fi datoriu a le plăti fără numai acela, care din a sa bună voință și răvnă li ar pofti.

Fiește căruia preot de va fi chemat, afară de paroch, și va fi la petrecania mortului 6 crei.

Cine ar vrea să sărbească sărbătoarea sau prasnicul sfântului seu, pentru blagoslovenia ferturilor, a grâului și a colacului să plătească 3 crei.

Pentru molitvă și stropirea cu sfeteșnări și căsii, unde au zăcut muere chendelă 6 crei.

Pentru o lăturghie 12 crei.

Care poftesce rugăciunile celea de patruțeci de dile, care se fac după sfîrșitul liturghiei, adecă parastas 30 crei.

Pentru pomelnicul morților preste an 12 crei.

Căți stâlpi ai Evangelii vrea cineva să se ceră pentru mort, pentru tot stâlpul 12 crei.

Pentru cetearea a toatei psaltri 1 fl. nem.

Pentru un paraclis 3 crei.

Când umblă cu crucea la Bobotează, pe la căsi botezând 3 crei.

Care va vrea, ca în toate Duminele în casa sa, să se facă apă sănătății va plăti peste an, adecă pentru 52 de Dumineci, în care să se va blagoslovii apă 3 fl. nem. 6 crei.

Ea delă care mai arară va pofti aceea blagoslovire, și plăti deschilinț pe fiesce-care blagoslovire 3 crei.

Protopopului pentru ce va da testamentie la prilejul căsătoriei, că sau strigătul în biserică de trei ori 6 crei.

Pentru un sărindar întreg 5 fl. nem.

Pentru jumătate de sărindar 2 fl. nem. 50 crei.

Pentru paruie, care de bună voință să face la mănăstiri, la parohii, sau la vlaicicii, cei ce nu sunt porție și să plătească 36 fl. nem.

Ea delă care sunt porție și cătanele de pe la margini, adecă militarii, începând dela strajemeșter în jos pentru paruie nu mai mult va plăti fără 12 fl. nem.

Însă ca popii tăcării, adecă prețurile acestea nici ale mai ridica, nici după voia sa ale luă, sau care n'au fost în obiciu, ale aduce în luntru să nu fie sloboți, tare să poruncește.

Mâncările celea peste măsură, și uspetele cele cu cheltuile mari, care să fac la prasnicile sfântului, sau a patronului familiei, la nunte, la îngropăciuni, și la botezul pruncilor, tocma să opresc: așadar și cinstea sau darul care proști la nunte dela mire, și dela frății au fost obiceiuit a cere, de icea înainte să opresc, și într-o atâtă să strînge, ca mirele singur miresii pentru încrederea căsătoriei acel dar să-l dee, și nu mai mult între proști, ci de vor fi mai bogăți până la un 1 zlot.

Ea delă care mai săraci până la 17 crei, să poată dărui.

(Va urma.)

Comentările înverşunate, ce s'au facut mai ales din partea foilor italiene vorbirei ministrului francez Floureas au stors importante declarațuni. Ministrul de externe francez, a declarat, că nici decumna vorbit la adresa italienilor. Cuvintele sale au fost fals interpretate, el a făcut numai apel la unirea tuturor republicanilor și la patriotismul lor. De altă parte ministrul președinte italian, Cripsi, a făcut următoarea declarațune: Departe, foarte de parte de mine de a voia un răsboiu cu Francia, și nici prin gând nu mi-a trecut a purta un răsboiu ofensiv, ori a încheia o alianță pentru a-l face. În tot casul un răsboiu cu Francia ar fi o mare ne-norocire. Căci, admisibil, că Francia să fie înfrântă, atunci echilibrul european ar dispărea și în urmă tot Italia va trebui să suferă.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

S. Sebeș, în Februarie, 1888. Onorate dle redactor! În 5 Februarie a. c. st. n. la 10 oare noaptea a repausat în Domnul veteranul și adevărat vîndicul paroch gr. or. din S. Sebeș, Niculae Lazar, în etate de 75 ani.

Nu voi înșira aici meritele lui, cari bine le sciu, cei ce l'au cunoscut, ci amintesc numai atâtă din viața sa, că, din 1835 a fost cătiva ani învățătoriu în Seliște și Răsinariu, apoi notariu în Sadu. A fost în două rânduri și profesor la pedagogia noastră din Sibiu. A fost denumit și administrator protop. în Deva, însă prin 1852 la cererea proprie să reîntors în comuna sa natală, ca paroch.

El în toată viața sa a fost om iubitoriu de carte, de biserică și școală. La toate actele mai însemnate în viața românilor din S. Sebeș de pe la an. 1850 încoace a luat parte între primii bărbați și așa a fost până la finea vieței.

Întrucât a iubit biserică și școală se vede și din testamentul seu.

El a testat bisericei gr. or. din S. Sebeș, casele sale în valoare cam de 2000 (două mii) fl. v. a. cu condiții, ca din venitul anual pentru jumătate să se cumpere vesminte copiilor săraci umblători la școală noastră, iar jumătate să se capitalizeze, până va ajunge fondul la 1000 fl. v. a. Atunci să se înceapă al II-lea fond de 1000 fl. cu destinație, că din interesele acestui fond să se remunereze doi învățători cunoscători de toate cîntările bisericesc.

Indeplinindu-se și al doilea fond are a se începe al treilea, din care va avea a se imbunătăți salariile preotilor din loc, până când vor ajunge salariile la 800 fl. v. a. și atunci are a inceta cîrșitul ferdelei.

A mai lăsat spre folosința preotilor din loc două parcele în mărime de $2\frac{1}{4}$ jug. în preț de 350—403 fl. v. a. pentru a-i se pomeni nunele în biserică. Ceialaltă avere a lăsat-o nepoților și nepoțelor sale în număr de 13 însă.

O acțiune dela „Sebeșana” a 50 fl. v. a. a donat-o Asociației transilvane pentru literatura română etc.

Cât de mult a fost el iubit de toți, s'a putut vedé din prezența numerosului public, ce a luat parte la înmormântare, la care au participat afară de aproape tot românul din loc și din jur și o mulțime dintre conaționalii din loc. Servițiul înmormântării a fost săvîrșit de 15 preotii în frunte cu On. dn Ioan Tipeiu, prot.

Servițiul s'a ținut în biserică gr. or. veche; ear la finea servițiului On. d. Tipeiu a ținut prima predică, iar a doua s'a ținut la momântul seu de învățători și catchetul Zevediei Mureșian.

Fie ca acest preot adevărat să aibă și alți mulți imitatori!

Fie-i țărina ușoară și memoria eternă. Z.

Deputatul nou din cercul Caransebeș.

Ni s'a trimis în autografie scrisoarea dlui Michael Popoviciu, deputat al cercului Caransebeș, adresată casei representative a Ungariei, carea scrisoare o și publicam mai la vale ca „testis temporum.” Nu putem însă suprima două observații scurte la acest act public, și anume: noi aflăm preste tot, că tonul și cursul resonamentelor din aceasta scrisoare menită pentru un parlament, diferă foarte mult de cel al scrisorii dlui general Doda, carea — abstragând dela meritul causei — a fost ținută preste tot într'un ton plin de demnitate, ceea ce nu putem afirma întru toate și despre actul present; apoi în special ni se pare un lucru curios, dacă nu fără tact, că dl deputat afirmă în fața dielei, că dsa a fost ales cu acea expresă condiție, ca și dsa să țină la declaraționea dlui general, ceea ce poate să detragă mult din corectitatea actului de alegere, dar și mai mult din pondul declaraționii nouului deputat, fie că acestea au fost combinate din

capul locului, ca ele să facă o demonstrație politică cu oare care succese.

Am mai avea și alte observații, mai de un fel mai de altul, dar nu vrem să dăm ansă dlui deputat la vre o susceptibilitate sau chiar supărare, mai ales când astăzi dsa este bărbatul cel sărbătorit al românilor din Ungaria, și și noi cunoșcându-l mai de aproape, il stimăm foarte că pre un român cu cea mai bună inimă pentru binele națiunii sale. Una totuși o scăpă din rezervă: am fi dorit adevărat, că dl deputat să fie procurat o traducere mai românească a scrisorii sale presentate de sigur în limba magiară, că să nu vedem facându-se violentă dulcei limbi românesc, cum o fac d. e. pasagile: „prescrisu-mi-s'a linia de conduită”, sau „interesele naționale numai ale unei rase, ale minorității, reprezentate sunt”, sau „acest fapt atât de la ochi bătătoriu e”, sau „aderenții acestei politice de stat inventat au faimoasa teorie”, și altele, care cetite în adevărată bună audiție românească.

Eată acum scrisoarea însăși:

Onorabilă Casă representativă!

Prin mediul comisiunii de incompatibilitate, on. Casă a decretat pe dl Traian Doda, fostul deputat al cercului Caransebeș, lipsit de mandatul seu, pe motivul, că dînsul, în față cu artificiala nulificare politică a poporului român din Ungaria, a declarat repetit, cum că nu poate să participe la deliberatiile onorabilei Case. Cu ocazia nouă a alegerii ce avu loc în urmăre, acest cerc a aprobat ținuta fostului seu deputat, depunând mandatul ear în mâinile unui aderent al partidei naționale, — cu acea expresă condiție, că și acesta din a sa parte să țină la declaratiunea lui Traian Doda din 10 Octobre 1887. Prin aceasta s'a rostit acest cerc în mod nedubios, cum că atitudinea d-lui Traian Doda a corăspuns așteptării sale; dar într-o tot prin aceasta și mie, căruia mi s'a făcut onoarea de a reprezenta acest cerc, prescrisu-mi-s'a linia de conduită politică, o linie, dela care a mă abat opresce o nesiguranță a politică. Deși acest moment eminamente subiectiv în sine și deja suficient ar fi pentru de a-mi regula ținuta, el nu este unicul. Aceleasi motive greu cumpăritoare, cari pe precesorele meu l'au determinat la un pas, ce — recunosc și eu, între împrejurări parlamentare normale abia s'ar putea justifica, — determinative sunt și pentru mine; căci ele susțin și astăzi neschimbate într-o nimică, decât doară într-o atâtă, că prin aceasta a doauă alegere li s'a adaos și esteriormente un pond, care firesc mai înainte nu se putea să-l aibă.

Dacă cumva în ochii unora, ai acelora doară, cari relațiunile naționalităților la noi le cunosc mai mult după nume decât în fondul lor, incidentul a putut să apară ca un contrast de tot irrelevant, explicându-l, că a plăcut unui singular deputat a opune propriul seu credeu politic — aceluia puternic torrent, ce astăzi exerciază faptualmente dominația eschisivă în sferele noastre parlamentare: apoi votul mai nou al cercului meu electoral poate să fie sguduit într-o cătuă aseastă greșită credință.

Faptul, că în țeară întreagă astăzi nu există decât un cerc național nemaghiar, unde — în butul constituționalismului nostru unguresc adevărată voință a poporului tot mai poate să se afirme nefalsificată, acest fapt în nece cu celalalt, că adevărat acest cerc electoral, cel mai mare în țeară, cu 100,000 de susținători și peste 6000 de alegători, s'a simțit indemnătat a sanctioanei solemnă și unanim actul de resistență pasivă al fostului seu deputat, face sigur necontestabilă mărturia despre aceea, că avem înainte-ne un contrast mai afund.

Acest contrast, ce aci la acest punct ni se infățișază, este propriamente numai simptomă a celui mai afund contrast, în care tendențele actualei politice de stat necesarmente trebuie să devină cu chiar instințele de viață a poporului român. Căci este lucru evident, că o politică de stat, care și-a făcut de problemă, a crea țără un parlament, în care cu eschiderea celorlalte, numai una rasă să fie reprezentată; o politică de stat, care în toate punctele activității sale tinde să identifice interesul comun al țării cu interesul particular al unei rase și pe această cale a finanțarea dominația unei particularisme de stil mai înalt; o politică de stat, care în această artificială identificare de interes cauță nu numai cel mai eficace mijloc pentru dominația unei rase, ci totdeodată condiția sine qua non pentru existența ulterioară a Ungariei; — o astfel de politică de stat absolut incompatibilă este cu interesele cîntările ale poporului român.

Sau doară nu este așa? Poate cineva, fie că din șirurile aderenților politici de stat, să nege adevărul acestor teze? Nu oare fapte necontestabile avem înaintea ochilor nostri? Si de nam pregeata tocmai să nega fapte notorii, oare putea-ar face aceasta aderenții politici de stat, fără ca totdeodată să desavuieze în toată forma însăși principiile conducește ale politicei de stat? Sau că doară nu faptă este, că în legislația Ungariei poliglotă interesele naționale numai ale unei rase, ale minorității, reprezentate sunt, și încă într-o absolut eschisivă măsură? — pe când de reprezentare a celorlalte rase, ale majorității — nici vorbă nu poate să fie serios! Acest fapt atât de la ochi bătători e, încăt a trasă deja atențione strângări asupra sa. Firesc, că cei ce cunosc numai relațiunile noastre etnografice, ear nu și mănuirea constitutionalismului nostru, aceia abia vor putea să priceapă această apariție singulă și fără exemplu în analele sistemei reprezentative

democratice: fapta însă e nenegabilă, întocma că și acel adevăr, că această faptă constituie chiar baza faptică a în tregei noastre politice de stat.

Sau doară nu e faptă, că potestatea de stat consideră de a sa principală problemă, a-și pună întreaga sa putere și autoritate, toate organele și mijloacele materiale ale statului pe terenul politic și cel cultural, în serviciul intereseelor specifice naționale numai ale unei rase? Si — unde este acel aderinte al politicei de stat, care ar putea să facă impunătății potestății de stat pentru această cuprindere a chemării sale, fără ca prin aceasta să abnege totdeodată însăși ideea fundamentală a politicei de stat? Au nu tocmai din contră fiecare sincer aderinte al politicei de stat necesitat este a recunoasce pe față și fără rezervă, că potestatea de stat, când astfel procede, nu face decât a se nusi să corespundă supremului postulat al acestei politice de stat?

Unde e acel aderinte al politicei de stat, care ar voi sau ar putea numai să vocăscă a disputa faptul, că această politică de stat, cu tendința de dominație eschisivă a unei rase, își caută justificarea politică finală chiar în conservarea proprie a Ungariei ca stat? Sau că doară noi sau chiar aderenții acestei politice de stat inventat-au faimoasa teorie despre „unicul element constritor și conservator de stat?” Au nu chiar inalterabilă convicție, cum că numai dominația eschisivă a acestei rase ar mai fi în stare a garanta durabilitatea esistenței Ungariei — formează în tabără aderenților politicei de stat acea fundamentală dogmă, cu carea stă și cade întreagă această politică de stat?

Si acum întreb: Oare toate aceste, una ca una nedisputabile fapte, nu sunt ele fapte notorii, fapte pe cari aderenții politicei de stat nu le-ar putea nega fără ca totdeodată să se însăsească de moarte, chiar în inimă, însăși politica de stat?

Acste fapte însă într-o dovedesc plin și neînfințabilul adevăr al teselor de mai sus — prin aceea, că nici nu se însăsește la iveală, cel mai intim simbure al politicei de stat și ne arată limpede ca soarele, cum că acest intim simbure nu e decât — identificare și sistematică după un plan mai mare, a interesului comun al țării cu interesul specific național al unei rase, și că această identificare de interes, așa cum o cuprinde politica de stat, constituie o condiție sine qua non — nu numai pentru dominația națională a unei rase, ci și pentru esistența ulterioară a Ungariei. În scurt: Potestatea legislativă și executivă a statului în serviciul interesului specific național al unei rase — cu eschiderea pre-tutindinea a interesului comun al țării, — aceasta este direcția internă, esențială și caracteristică a actualei politice de stat.

Are însă medalia și partea sa aversă. Dacă adevăr nu se poate nega faptul atins, că în dieta poliglotei Ungarie sunt reprezentate interese naționale numai ale unei rase, ale minorității; dacă avem în vedere, că aceasta în acel secol se întemplieră, când ideea de naționalitate preocupă spiritele ca nici odată mai niente; dacă recugetăm, că această unilaterală reprezentare în acel stăt este, ale cărui popoare agitate sunt de interesele naționale doară mai mult ca în oricare altă țară și mai puternic ca de ori-care alte interese; dacă considerăm, că aceasta în acel stat se petrece, care odată deja a fost teatrul unui deplorabil răsboiu civil, când popoarele astăzi uitate, și au vîrsat sângelul pentru egalitatea de drept național, atunci solenel proclamată dela înălțimea Tronului; dacă în fine nu trezem cu vederea nici mijloacele, a căror aplicare la alegeri este de publică notorietate: atunci acest drastic anachronism face eclatantă și ne-refutabilă mărturie, că parlamentarismul în Ungaria, acest fundamental pilaster al vieții noastre de stat, nu corespunde primului și indispensabilui postulat de adevărată sistemă reprezentativă democratică, nefiind el expresiunea fidelă a celor mai momentuoase interese de viață, de cari pătrunse sunt astăzi popoarele, ci băsându-se numai pe — o mare, dar goală ficțiune.

Dacă de altă parte arătat e chiar că lumina soarelui, că întreagă această politică de stat este basată pe identificarea interesului comun al țării cu interesul specific național al unei rase, nu mai puțin evident este, că și această identificare de interes, ce logic nu se poate justifica și nici susțină din punct de vedere practic, propriamente încă nu e alta, decât — o a doua, asemenea mare, dar tot atât de goală ficțiune, ca și cea dintâi.

Astfel de o parte vedem o politică de stat, care cele mai bune puteri ale statului le aplică într-o construire pe temelia a două mari ficțiuni, ca pe două petri angulari, dintr-un conglomerat de diferite elemente naționale — un pompos stat artificial-național; ear de altă parte vedem — popoarele încatenate în „libertatea maghiară”, dintre care popoarele unul, cel mai însemnat, acolo unde se poate și într-o că i-se mai poate, întrepune al seu veto solenel în contra acestei politice de stat. Astfel vedem, cum această politică de stat, de o potrivă greșită în fundamentele sale ca și în scopurile finale, împinge prin măiestrie într-un ominos conflict acele două popoare, care provoceană pară a le fi avisat unul la altul cu interesele lor cîntările.

În clară și deplină convicție de această solidaritate a intereselor, scopul și înțelesul votului, ce a dat la această ocasiune cercul electoral al Caransebeșului este: a înveța acel conflict de interes, provocat prin greșita politică de stat, a înveța acel conflict nu numai în numele seu propriu, ci — fie despre aceasta convins tot insul, — și în numerole întreg al poporului român.

În acest sens rog pe on. Casă a interpreta prezentă declarăriune, conform cărei, aderând și eu la pronunțatul principiu, că într-un corp reprezentativ, unde poporul român n'are loc, nu poate să aibă loc nici „unicul seu reprezentant”; nici la deliberațiunile sale nu pot participa, nici mandatul nu pot depăși, și așa nici nu me simt în poziția de a-mi prezenta în regulă credențional.

Se poate, că în aprecierea acestei cause on. Casă se va pune earăși pe baza sa curat formală; dar o rog să reugete, că înfășurându-se ea în propria ei fină teatru formalistică, poate — ce e drept — ignora realitatea, dar rău prin aceasta nici nu-l va vindeca, nici nu-l va ascunde dinaintea ochilor lumii.

Orșova, în 22 Februarie, 1888.

Mihail Popovici,
alesul deputat al cercului Caransebeș.

Invitare

la adunarea generală a „Reuniunii române de cântări din Sibiu,” care se va ține *Joi în 1 Martie n. 1888*, la 6 oare după prânz, în sala de probe (Seminariul Andreian).

Directiunea.

Varietăți.

* (Dr. Dimitrescu Severean) vestitul chirurg și profesor la facultatea de medicină din București, a fost invitată la luna parte ca vice-președinte la al treilea congres internațional de chirurgie, ce se va ține în Paris, în luna viitoare.

* (Limba rusă la universitatea din București). Foile din București scriu, că profesorul de filologia slavă dela universitatea din București, Dr. Oskar Asboth, cu incuiția ministrului de instrucție va fi de două ori pe săptămâna acelașă a treilea congres internațional de chirurgie, ce se va ține în Paris, în luna viitoare.

* (Prelegere despre organizarea cavaleriei). In Petersburg, profesorul statului major rus, general maiorul Suchotin, a ținut în 17 Februarie n. a. c. o prelegere despre noua organizarea a cavaleriei. De față la aceea prelegere a fost cele mai distinse autorități militare și membrii din familia împăratescă. Prelegerea s'a finit cu următoarele concluzii: a) e de lipsă a mării numărul cavaleriei; b) fiecare corp de cavalerie se conține cel puțin o forță de 12,000 cai; c) un regiment de cavalerie se constă din 10 escadroane; d) fiecare patrulă se face compusă din 20 călăreți. Atari mișcări în corpul oficeresc rus în loc să însemneze situația Europei, o mai posomoresc.

* (Inimormântarea lui Hurban). Înmormântarea marelui naționalist și conducători slovac, preotului Iosif Miloslav Hurban, carele a murit în Hluboka, s'a făcut cu mare pompă. Hurban, care în 1848/9 a jucat un mare rol, urmând steagului „negru galben” și carele a fost un infocat apărătorul națiunii sale a fost petrecut la groapă de 16 preoți și aproape o mie și jumătate de popoveni. Între numărătele cununi, ce i împodobiau catafalcul, ridicat în biserică și care au atras deosebită luare aminte purtan următoarele inscripții: „Slovaci budapestani”, părintelui națiunii; — „Memori Maticei sârbescă, celui mai credincios favorit al națiunii.” etc.

* (Statistica învățământului în comitatul Brașovului). După raportul inspectorului regesc de scoale populaționea comitatului este de 84,188 suflete; în comitat sunt 76 de scoli: 56 confesionale, 5 comunale, 14 de stat și de sine stătătoare și susținută de o reuniune. Numărul copiilor obligați a cerceta scoala dela 6 — 12 ani este de: 10,731; dela 13 — 15 ani 5531, în total 16,262. Au cercetat scoala 14,501, nu o cercetează 444 de băieți și 1317 fete. După religiune dintre cei care cercetează sunt: 7253 evang., 5385 greco-orientali, 1088. rom. cath.; 448 helv., 212 israeliți, 38 unitari, 37 greco-cath.; după naționalitate: 5421 români, 3707 germani, 4373 maghiari. Învățătorii funcționează 237.

* (Fortificarea Focșanilor). După cum scriu foile din România acest oraș va fi întărit în curând. Pentru fortificații se cer și 60 cupoale de otel, care se vor aduce cel mult până în luna lui Octombrie; ele au fost comandate în Germania.

* (Pentru punta Papii). Din Olmütz se anunță, că arhiepiscopul cardinal, contele Fürstenberg, va pleca la Roma cu o mare suită, în care se vor afla și șase dominicani, pentru de a oferi Papei 50,000 fl. ca dar al diecesei Olmütz. În călătoria sa cardinalul se va opri puțin timp și în Viena.

* (Scandal în o sinagogă). În o sinagogă din Varșovia s'a întâmplat un mare scandal. Mai mulți ca 5000 judei erau adunați în o seară pe la 1/2 7 ore în sinagogă pentru săvârșirea ritualelor la sărbătoarea Purim, când din nisice lucruri neîn-

semnate se escădă o ceartă între câțiva indivizi, care se fini cu mai multe casuri de moarte și grele răniri a mai multora.

* (Austria și Elveția). Confederația elvețiană a prezentat ministrului de externe austriac un elaborat, în care sunt depuse vederile și dorințele ei cu privire la convenția comercială, ce este dăsească încheiată cu Austro-Ungaria. Această elaborată a predat din partea ministrului de externe, ministrii de comerț din Viena și Pestă spre studiere. Fostul tratat de comerț între aceste două țări se înșiră numai în 7 Nov. 1888.

* (Cum se cunoasce vinul roșu dacă este colorat sau nu?) Dacă voim să cunoasem vinul roșu, că este văpsit sau nu, umplem o sticlă care nu e prea largă la gură; cu un deget astupăm gura sticlei și o întoarcem încrețitor deasupra unui vas cu apă retrăgând degetul. Dacă vinul este curat apa din vas cătă și vinul din sticlă rămâne neschimbăt, căci vinul nu va colora apa. Dacă însă vinul este văpsit se va cunoaște imediat, căci apa se colorează.

* (O ușă). În Anglia consumația ouălor fiind foarte mare, și negăsindu-se destule pentru trebuințele dilnicii, urmează de sine, că și importația ouălor din alte țări este foarte mare. Mai întâi cele mai multe ouă se importă din Franță, mai pe urmă vine Italia, Austria, Ungaria, și apoi Rusia. În 1886 Anglia a importat un miliard 33 milioane 57,944 de ouă. În acest an importația Germaniei s'a urcat la 272,522 cîntale din ouă.

În 1885 Austro-Ungaria a exportat trei sute optdeci de mii deouă sute cîndeci și două de mii de cîntale; iar în 1886 a exportat 455,482 de cîntale. În 1869 exportația Rusiei prin frontierele europene n'a fost decât 7,5 milioane; în 1875 exportul s'a urcat la 33,2 milioane, în 1885 la 233,9 milioane, și la 1886 exportul s'a urcat la 331,2 milioane de ouă. O parte din aceste ouă a intrat în Austria și Germania, dar cel mai mare număr a luat drumul spre Anglia. În 1886 exportația pentru Finlanda și Asia s'a urcat la 338,8 milioane de ouă având o valoare de 5 milioane 364,749 de ruble, sau aproape 13—14 milioane de lei.

Din experiențele și dorințele mele preoțesci în biserică greco-orientală.

(Urmare.)

O altă clasă este a acelora, carii aspirează la archierie sau al aspiranților după mitră. Aceștia fiind puțini la număr și fiind așa dicționar încă de când intră în tagma monachală designați de episcopi, după ce și ajung aspiranții, nefiind nici când în atingere cu poporul nici nu cunosc aplecarile lui, căci deși o parte a episcopatului nostru sunt fi de preoți, astă impregiurare însă nu e de ajuns, ca să poată dice cineva, că cunosc aplecarile poporului, căci Doamne, mare e deosebirea între a fi crescut cu prescuri și între a căstiga prescurile! De aceea ne fiindu-le crescerea completată de ajuns, necunoscând referințele celor de jos, căci deodată se trezesc la masa verde, deviu cam despătu, ceea ce o poate observa ori care creștin, care asistă la vîrun serviciu în care slujește și episcopul, că rar se întâmplă să scape toți preoții împreună slujitorii fără să fie vreunul apostrofat pentru nescinția ceremonialului, măcar că nici un op în biserică noastră — mie cel puțin nu-mi e cunoscut să existe, carele să trageze ceremonialul cel amplificat al bisericii noastre în toate detaliurile, așa încât obvin casuri, în cari serviciul divin din cauza supranumită nu și poate avea efectul seu edificatoriu, care la tot casul lăsă să avut dacă nu ar fi obvenit acel intermezzo. Tipicul nici pe de parte nu intrunesc în sine recerințele ceremonialului, căci el deține nu arată, când sunt mai mulți preoți etc. că ce trebuie se facă fie care, ce loc să ocupe, prin care ușă se iasă sau să intre etc.

Deci mănăstirile ar fi menite să cultive și să susțină într-o întregimea sa ceremonialul, ceea ce până când monachii nu vor fi la înălțimea chemării lor, nici nu o pot face, căci astăzi toată crescerea mănăstirească este greșită, de când intră și până când este din ea (moare). Altfel ar trebui să fie primirea noviților în mănăstire și altfel crescerea lui spre a putea fi o clasă de oameni, care să reverse binefacerile sciinții preste omenim. Vor clătina unii din cap și aceasta o vor face mai cu seamă mirenii și vor dice, că monachismul nu e de nici o treabă, ci mai bine ar fi să se însoare și să devină intemeietori de familii fericite! și după cum sunt impregiurările astăzi au dreptate! Nău dreptate însă, dacă vor cugeta mai serios asupra referințelor, ce trebuie să le întrunească, cel care voește să devină în adevăr călugăr și nu numai după nume. Astăzi nu se caută nici la preoții de mir, nici la monachi, că oare au chemare la cariera, ce și-o aleg și astă poate din aceea cauza, că fiind așa

re dotați, înainte stătătorii monachilor, când devine vre un loc vacanță și primesc pe aceia, cari aduc mai multă avere și pot jertfi în mai multe locuri. Astă e o boală chronică mai în întreagă biserică noastră, căci sub titlul de rugăciuni sunt bineprimite ba chiar în unele locuri așteptate astfel de danii, care au de urmare, că cel ce le face, nici când în viață lui nu se entuziasmează pentru superiorul său în postul cel ocupă, căci legătura, ce să facă nu este naturală, purceasă din simțul de dreptate, care trebuie să domnească în biserică lui Iisus. De aceea și cetim prea puține casuri, în cari inferiorii să se fi întrepus pentru superiorii lor destituiți de unii despoți. Deci dacă primirea noviților ar fi mai bine făcută, crescerea monachilor mai bine îngrijită, avansamentul ar fi pe lângă înținerea unor termeni împreună și cu beneficii spre a fi dedat și monachul cu incetul la spese modeste, nu va veni nici când risipitor, că se va multă totdeauna cu salarul său și nu va aștepta ca și focul, că cu cât e mai mare, cu atât mai multe lemne să pună în el, căci le poate consuma pe toate, astfel și monachul tânăr ajuns în dignitate înaltă. (Va urma.)

Dare de seamă și mulțamită publică.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu” se vede plăcut indemnătă a cuită pe calea aceasta suprasolvirile incurse cu ocazia balului dat în 30 Ianuarie (11 Februarie) a. c. aducând totodată donatorilor cele mai călduroase mulțamite pentru ele.

Au intrat suprasolvirile dela:

Escol. Sa metropolitul Miron Romanul 50 fl.; dela dl Michail Kabdebo, bancar, 7 fl.; — dela domnii: N. Popea, vicar arhiepiscop, Iacob Bologa, consilier aulic, în pens., Ioan Bădilă, jude reg. și I. Hamrodi, comersante căte 5 fl.; dela domnii: Dr. Alecsandru Mocsnyi de Foen, Eugen Mocsnyi de Foen, mari proprietari, Athanasiu Cimponeriu, jude de tabă reg. în pens. și dela doșoara Elena Petreșcu, direc. scoalei de fete a As. trans. căte 4 fl.; — dela domnii: Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit, Nicanor Frateșiu, secretar consist., conte Max Schönteld, General-Major, Victor Say, colonel-brigadir, și S. F. căte 3 fl. 50 cr.; — dela domnii: Antoniu Mocsnyi de Foen, mare proprietar și I. P. căte 3 fl.; — dela dl Dr. Ioan Moga, medie, 2 fl. 50 cr.; — dela domnii: Vincentiu Babeș, proprietar, Parteniu Cosma, director la „Albina”, Ioan de Preda, avocat, Dr. Remus Roșca, redactor, Alois Meashik, c. r. supra-intendant, Basiliu Pop de Harsianu, avocat, Augustin Laday, jude de curtea de casă, în pens., Simon Popovici, c. r. capelan castrense, — Demetrie Colțofean, protopop în Brețcu, — Stefan Pop, paroch în Mihalț, George Mathey, Ioan Desco, comersanți și Gustav Maetz, architect, căte 2 fl.; — dela domnii: Ioan Popescu, profesor semin., Gabriel Zagoni și Fred. Gundhart, notari publ., Petru Roșca, jude reg., Eugen Roșca c. r. prim-locotenent, N. N., Dr. O. R. și dna Iuliana Sandor din Arad, căte 1 fl. 50 cr.; — dela dl Franz Michaelis, librar 1 fl. 40 cr.; — dela dna baronesa Kuhn, dela dnii: Ioan Petrescu, c. r. căpitan în pens. Iosif Bussa c. r. prim-locotenent, Stefan Stroia, notar comitatens, Basiliu Orăsan, paroch din M. Sânișor și I. Gross, comersant căte 1 fl.; — dela domnii: Alecsandru Iănoși, președinte de tribunal, conte Thun, c. r. locoteninte, Ioan Ghibu, profesor sem., Enea Hodos, profesor, Ioan Müller, profesor, Nicolae Hențiu, notar în Seliște, Gustav Iekim, comptabil și A. Gruber, comersant căte 50 cr. — Suma suprasolvirilor 111 fl. 90 cr.

Totodată se exprimă comisiunea administrative a capellei Regimentului Nr. 31 aducând mulțamită pentru scădămentul din tașca musicei de 10 fl. lăsați în favorul reuniei

Venitul brut a balului 595 fl. 90 cr.
Spesele „ 267 fl. 81 cr.
venit curat 328 fl. 09 cr.

Sibiu, în 25/13 Februarie, 1888.

Maria Cosma,
președintă.

Dr. O. Russu
secretar.

La balul aranjat în 4 Februarie st. n. în favorul „Reuniunea femeilor române” pentru scoala de fetițe, au binevoit a contribui următorii domni și doamne:

Nicolae Adamovici 2 fl.; Teofil Faur 1 fl.; Iosif Ciura 1 fl.; Dr. Simeon Caian 2 fl.; Kremniski Iacob 2 fl.; Alecsandru Ciura 2 fl.; Mihail Cirlea 3 fl.; Persian Márton 1 fl.; Ioan Macavei jun. 2 fl.; Alecsandru Danciu 2 fl.; Tabakovici Zoltán 1 fl.; David Șamu 2 fl.; Simeon Cisteau 1 fl.; David Candin 3 fl.; George Morariu 2 fl.; Absolon Faur 2 fl.; Iulia Bădu 1 fl.; Ioan Ternovean 2 fl.; Romul Coțoiu 1 fl.; Kátay Wien 2 fl.; Nicolae Moldovan 2 fl.; Elena Cobori 2 fl.; Ioan Gall, protopop 3 fl.; Nicolae Mladin 1 fl.; Iosif Draia 2 fl.; Alecsandru Filip 5 fl.; Laurențiu Popp 2 fl.; G. Danciu 2 fl.; Iosif Cobori 1 fl.; Horacek Hauptman 1 fl.; Hakman 1 fl.; Klaus 1 fl.; Chadlof 1 fl.; Ötvös Martin 1 fl.; Petru Fizeșan 2 fl.; Safundjé, locotenent 1 fl.; Iosif Crișan 2 fl.; Corneliu Muntean 1 fl.; Vásárhely Lajos 2 fl.; Schwab 1 fl.; Iuliu Măță 1 fl. 50 cr.; Neumann Adolf 2 fl.; Löwi 1 fl.; Georgiu Ivașcu 3 fl.; Alecsandru Ivașcu 2 fl.; Terențiu Jurchescu 2 fl.; Dionisiu Jeflean 2 fl.; Ivanovici Rudolf 2 fl.; Drumariu Nicolae 2 fl.; Heidler W. 1 fl.; Schreiber Emilia 1 fl.; Eduard Eblea 1 fl.; Georgiu Truța 1 fl.; Georgiu Balta 2 fl.; Ianoii Józsi 1 fl.; Georgiu Anca

2 fl.; Nicolae Oprisa 2 fl.; Szabó Dénes 2 fl.; Petru Mladin 1 fl.; Petru Manea 1 fl.; Georgiu Suciu 2 fl.; Artemiu Marțuș 2 fl.; Georgiu Sturza 1 fl.; Zaharie Cioara 1 fl.; Nicolae Onici 1 fl.; Iulia Văsiiu 10 fl.; Sabin Teulescu 1 fl.; Ioan Muntean 1 fl.; Teodor Vâțca 1 fl.; Victor Baritiu 2 fl.; Dimitrie Cunțan 2 fl.; Sturza Simeon 2 fl.; Ráczkóvay Lajos 2 fl.; Lanes Giurchescu 2 fl.; Nicolae Lobonț 2 fl.; Dionisiu Adamovici 2 fl.; Ioan Iancu 2 fl.; Dr. Basiliu Preda 3 fl.; Romul Furdui 2 fl.; Paul Stoica 2 fl.; Nicolae Cirlea 1 fl.; Silviu Lazar 1 fl.; Ioan Cioara 1 fl.; Augustin Metes 1 fl.; Ioan Laslo, protopop 1 fl.; Alecsandru Macavei 1 fl.; Alecsandru Tobias s. 1 fl. A incurse preste tot, suma 150 fl. 50 cr.; s'a spesat 87 fl. 50 cr.; prin urmare a rezultat un venit de 63 fl.

Subscrișii venim a ne împlini cea mai plăcută dorință, esprimându-ne, în numele comitetului cea mai călduroasă mulțumită și recunoșință tuturor stimatelor doamne și onoraților domni, cari au binevoit a contribui și participa arătând și cu această ocasiune interesul, ce-l nutresc față de reunirea noastră.

Abrud, în 18/6 Februarie, 1888.

Anna Gall,
președintă.

Alesandru Ciura,
secretar.

Loterie

Sâmbătă 25 Februarie n. 1888.

Buda: 12 42 25 79 15

Bursa de Viena și Pesta.

Din 25 Februarie n. 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de a. r. ung. de 4%	96.50	97.40
Renta ung. de hârtie	82.90	82.85
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	94.—	93.70
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	123.50	123.75
Sorți de stat dela 1860	136.25	135.50
Scriuri fonciare ale instituției „Albina”	—	101.—
Galbin	5.94	5.98
Napoleon	10.09	10.05
100 marce nemțesci	62.20	62.20
London pe (poliță de trei luni)	126.85	126.90

Nr. 259. [1789] 1—3

CONCURS.

Neconcurând nime la postul de capelan în parochia de clasa III Slimnic, pentru care s'a publicat concurs dto 9 Octobre 1887 Nr. 1155, prin aceasta se publică concurs nou, cu termin de 30 deile dela prima publicare. Emolumente sunt: jumătate din venitele parochiale calculate în sumă de 401 fl. 15.

Reflectanții să-și adreseze petițiunile la subsemnatul în terminalul indicat.

Sibiu, 5 Februarie, 1888.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 104.

[1790] 1—3

CONCURS.

Spre ocuparea parochiei Hâlmeag cu filia Șercaia din protopresbiteratul Cohalmului, se scrie concurs nou cu termin de 30 deile dela prima publicare.

Cu aceasta stațiune preotească sunt impreunate următoarele venituri:

1. Din parochia materă: dela 55 familii români câte o ferdelă veche cuceruz cu grăunțul; dela 15 familii neorustici 2 deile de lucru și o di de elacă. — Din filia: dela 20 familii 20 deile de lucru.

2. Portiune canonica în materă Hâlmeag în mărime de 8 jugere din-

tre care 6 jugere de arat și 2 jugere de fén, ear în filiala Șercaia 6 jugere 350□ pămînt de arat și de fén.

3. Veniturile stolare obișnuite din materă și filia. Toate veniturile computate din toate isvoarele din materă și filia dau o sumă în bani de 400 fl v. a.

Doritorii de a ocupa menționata parochie, vor avea de a-și subscrive petițiunile lor conform dispozițiunilor și legilor în vigoare subscrисului, până la terminul mai sus prefipt.

Cohalm, în 8 Februarie, 1888.

In conțelegeră cu comitetul parochial

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 109/888

[1787] 2—3

Publicațiune.

Pentru ocuparea postului de notar cecual pentru comunele Fofeldea, Glâmbocă și Cichindeal cu locuință în Fofeldea, se scrie cu aceasta adnotare concursul ca competenții să-și astea rugările lor cu documentele de calificare până în 25-lea Martiu la subscrisul.

1. Salariu de 400 fl.
2. Dietele în călătorii ameșurate statutului salarial
3. Plata se va hotărî din partea comunelor pentru lucrurile private.

Nocrichiu, în 5 Februarie, 1888.

Protopretoare.

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei“ Diariu beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrații frumoase; și publică articluri sociali, poezie, novele, schițe, piese teatrale și a. — Mai departe trătează cestiuni literare și scientifice cu referințe vieții practice; apoi petrec cu atenție viața socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte popoare din patria, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesc a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesc a întinde tuturor indișilor din familia o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerație pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român“ Diariu bisericesc, scolastic și literar — cu ilustrații. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografile arhiereilor și preotilor mai distinși, precum și alte portrete și ilustrații, — mai departe articluri din sfera tuturor științelor teologice și între acestea multime de predice pre Dumineci, sărbători și diverse ocasiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și scientific-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferință celor din sfera bisericescă, scolastică și literară. — Prețul de prenumerație pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere =

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursioni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silaș. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silaș. (Op complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericescă la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericescă întrece toate opurile de acest soi apărute până acum — având și o notă istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariu. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea noveliei: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul siehastru. Tradiție de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educației. După Ernest Le-gouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducere liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Silva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și viorele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecță de recepte din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele poporale de T. Roșu Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățămîntul intuitiv în folosul elelor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplar cu portofrancat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia astăzi vrea-un op, întogmat după lipsa scoalelor noastre în măsură în care este acesta, pentru aceea îl si recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Bor-govan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbei române pentru scoalele poporale în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministerul de culte și instrucție publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministerului de culte și instrucție publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprindând compoziții de tot soiul de acte obveniente în referințe vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preotii, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uită. Colecție de versuri funebrale, urmate de ieșăriuni, epitafe s. a. Prețul 50 cr.

Carte conducețoare la propunerea calculării în scoala poporala pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eficiente cărți de rugăciuni:

Mărgăritariu sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesc foarte frumoasă ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesc — frumoasă ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secole. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secole. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoarei de D-Deu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Preț